

Legers beslutningsmyndighet og utskrivningsklare pasienter

I forbindelse med implementeringen av samhandlingsreformen i 2012 fikk tematikken rundt utskrivningsklare pasienter ny aktualitet. I følge Forskrift om kommunal betaling for utskrivningsklare pasienter (FOR-2011-11-18-1115) er det legene ved sykehusene som har den formelle beslutningsmyndigheten i forhold til når en pasient kan defineres som utskrivningsklar, og kommunehelsetjenesten kan overta ansvaret.

Statistikker viser at liggetiden i norske sykehus reduseres. I tillegg til faglige framskritt dreier reduksjonen i liggetid seg også om politikk og økonomi. Samhandlingsreformen har som uttalt mål at mer pasientbehandling skal foregå i kommunene, og at bedre arbeidsprosesser internt i sykehusene skal gi kortere liggetid, behov for færre senger og mindre ressursbruk.

Undersøkelser har avdekket at ansatte i kommunehelsetjenesten opplever at pasientene blir skrevet ut for tidlig og dermed er sykere. Hva ligger bak de vurderingene kommunene stiller seg kritisk til? Hvordan bestemmes det om en pasient er utskrivningsklar eller ikke? Er det kun faglige kriterier, eller legges det vekt på pårørendesituasjon, kommunens mulighet til å ivareta pasienten, økonomi eller eventuelt overbelegg på sykehuset? Hvilken rolle spiller sykepleierne i prosessen?

Artikkelen tar sikte på å belyse hva som påvirker legenes beslutningsatferd i prosessen frem til definisjonen «utskrivningsklar» er satt. Gjennom å plassere legene i en institusjonell kontekst kjennetegnet av pluralistiske organisasjoner, drøftes spørsmål om hvordan vurderingsgrunnlaget er preget av ulike logikker. Drøftingen er empirisk forankret i en kvalitativ intervjuundersøkelse blant leger ved medisinske klinikker på to forskjellige sykehus.

Inger Cecilie Frisvoll